

บทที่ ๔

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ หมวดวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเริ่มส่งแบบสอบถามออกไปตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๑๘ และเก็บรวบรวมแบบสอบถามฉบับสุดท้ายได้ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น ๔ ชุด

๑. แบบสอบถามครู
๒. แบบสอบถามผู้บริหาร
๓. แบบสอบถามศึกษานิเทศก์
๔. แบบสอบถามนักเรียน

เมื่อได้แบบสอบถามซึ่งเพียงพอที่จะเป็นตัวแทนของประชากรได้แล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามหลักการทางสถิติ ดังปรากฏผลต่อไปนี้

๑. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับครู ในจำนวน ๑๑๐ คน เป็นเพศชาย ๒๗ คนหรือร้อยละ ๒๔.๕๕ เป็นเพศหญิง ๘๓ คนหรือร้อยละ ๗๕.๔๕ เป็นครูโรงเรียนมัธยมศึกษาประเภทโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ แบ่งเป็น

ส่วนกลาง ๔๒ คน หรือร้อยละ ๓๘.๑๘

ส่วนภูมิภาค ๖๘ คน หรือร้อยละ ๖๑.๘๒

๒. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้บริหาร ในจำนวนผู้บริหาร ๖๘ คน เป็นเพศชาย ๔๑ คนหรือร้อยละ ๖๐.๒๙ เป็นเพศหญิง ๒๗ คนหรือร้อยละ ๓๙.๗๐ เป็นผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษาประเภทโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ แบ่งเป็น

ส่วนกลาง ๒๒ คน หรือร้อยละ ๓๘.๒๙

ส่วนภูมิภาค ๔๖ คน หรือร้อยละ ๖๗.๗๑

๓. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับศึกษานิเทศก์ ในจำนวนศึกษานิเทศก์ ๑๒ คน เป็นเพศชาย ๖ คน เพศหญิง ๖ คน หรือร้อยละ ๕๐.๐๐ เท่ากัน
๔. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียน นักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร คือ
๑. โรงเรียนวัดคณฤกษ์ตรี (นักเรียนชาย)
  ๒. โรงเรียนอำนวยการศิลปพระนคร (นักเรียนชาย)
  ๓. โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม (นักเรียนหญิง)
  ๔. โรงเรียนนาครเคอวิฑาลัย (นักเรียนหญิง)
- รวมนักเรียน ๒๐๐ คน แบ่งเป็นเพศชาย ๑๐๐ คน เป็นเพศหญิง ๑๐๐ คน หรือร้อยละ ๕๐ เท่ากัน

ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลอื่น ๆ จะปรากฏดังต่อไปนี้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑ คุณวุฒิของครู ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์

คุณวุฒิ	ร้อยละ		
	ครู	ผู้บริหาร	ศึกษานิเทศก์
๑. ปริญญาโท	๓๖.๓๖	๑๕.๑๑	๑๘.๑๘
๒. ปริญญาตรี	๘๘.๑๘	๘๕.๕๓	๘๑.๐๘
๓. คำก่าปริญญาศรี	๑๐.๓๐	๓๖.๓๕	๐

จากตารางที่ ๑ จะเห็นไคว่า ส่วนใหญ่ของครู (ร้อยละ ๘๘.๑๘) ของผู้บริหาร (ร้อยละ ๘๕.๕๓) และของศึกษานิเทศก์ (ร้อยละ ๘๑.๐๘) มีวุฒิระดับปริญญาตรี สำหรับศึกษานิเทศก์ ไม่มีผู้ที่มีวุฒิตำก่าปริญญาศรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของครู ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์

	จำนวนปี	ครู	ร้อยละ	
			ผู้บริหาร	ศึกษานิเทศก์
๑.	๑ - ๕	๕๐.๐๐	—	—
๒.	๖ - ๑๐	๑๓.๖๓	๘.๘๒	—
๓.	๑๑ - ๑๕	๑๖.๓๖	๒๕.๒๐	๑๘.๑๘
๔.	๑๖ - ๒๐	๖.๓๖	๑๔.๖๐	๒๗.๒๗
๕.	๒๑ - ๒๕	๗.๒๗	๒๗.๕๔	๕.๐๕
๖.	๒๖ - ๓๐	๒.๗๒	๑๔.๖๐	๒๗.๒๗
๗.	๓๑ - ๓๕	๒.๗๒	๔.๔๑	๑๘.๑๘
๘.	๓๖ - ขึ้นไป	๐.๕๑	๔.๔๑	—

จากตารางที่ ๒ จะเห็นว่า ครูส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๕๐.๐๐) มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง ๑ - ๕ ปี ครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ ๓๖ ปีขึ้นไปมีน้อยมาก (ร้อยละ ๐.๕๑) สำหรับผู้บริหารส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๒๗.๕๔) มีประสบการณ์ระหว่าง ๒๐ - ๒๕ ปี ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า ๖ ปีไม่มีเลย สำหรับศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๒๗.๒๗) มีประสบการณ์ระหว่าง ๑๖ - ๒๐ ปี และ ๒๖ - ๓๐ ปี ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า ๖ ปี และมากกว่า ๓๖ ปีขึ้นไปไม่มีเลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓ ความสนใจของผู้บริหาร คณาจารย์ และนักเรียนที่มีต่อครูสอนวิชาภาษาไทย

ผู้ความสนใจ	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. ผู้บริหาร	๒.๒๕	ปานกลาง
๒. คณาจารย์	๒.๕๖	มาก
๓. นักเรียน	๑.๘๐	ปานกลาง

จากตารางที่ ๓ จะเห็นได้ว่า ครูสอนวิชาภาษาไทยได้รับความสนใจจากคณาจารย์-
แต่ได้รับความสนใจในระดับปานกลางจากผู้บริหารและนักเรียน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ ความสนใจในวิชาภาษาไทยของผู้บริหาร คณาจารย์ และนักเรียน

	ผู้มีความสนใจ	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑.	ผู้บริหาร	๒.๕๐	มาก
๒.	คณาจารย์	๓.๐๐	มาก
๓.	นักเรียน	๑.๑๐	น้อย

จากตารางที่ ๔ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหาร คณาจารย์ สนใจมากในวิชาภาษาไทย ส่วนนักเรียนมีความสนใจน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ ความบกพร่องนับถือที่ครูสอนวิชาภาษาไทยได้รับจากผู้บริหาร คณาจารย์ และนักเรียน

ผู้บกพร่องนับถือ	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. ผู้บริหาร	๒.๓๘	มาก
๒. คณาจารย์	๑.๓๖	ปานกลาง
๓. นักเรียน	๑.๘๘	ปานกลาง

จากตารางที่ ๕ จะเห็นว่า ครูสอนวิชาภาษาไทยได้รับความบกพร่องนับถือมากกว่าผู้บริหาร แต่ได้รับความบกพร่องนับถือในระดับปานกลางจากคณาจารย์ และนักเรียน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖ จำนวนชั่วโมงหรือคาบที่ทำการสอนของครูสอนวิชาภาษาไทย

จำนวนชั่วโมงหรือคาบ	ร้อยละ
๑. ๑ - ๕	๔.๕๔
๒. ๖ - ๑๐	๑๐.๐๘
๓. ๑๑ - ๑๕	๖.๓๖
๔. ๑๖ - ๒๐	๓๓.๖๓
๕. ๒๑ - ๒๕	๑๓.๖๔
๖. ๒๖ - ขึ้นไป	๐

จากตารางที่ ๖ จะเห็นได้ว่า ครูสอนวิชาภาษาไทยส่วนมาก (ร้อยละ ๓๓.๖๓) มีชั่วโมงหรือคาบที่สอนระหว่าง ๑๖ - ๒๐ ชั่วโมง รองจากนั้น (ร้อยละ ๑๓.๖๔) มีชั่วโมงหรือคาบที่สอนระหว่าง ๒๑ - ๒๕

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗ ลักษณะของครูสอนวิชาภาษาไทยที่ผู้บริหาร คณาจารย์ เทศกและนักเรียนต้องการ

ลักษณะของครูสอนวิชาภาษาไทย	ผู้บริหาร	ร้อยละ	
		คณาจารย์ เทศก	นักเรียน
๑. เนื้อหาแน่นบ้าง	๗๖.๕๓	๖๓.๖๓	๕๒.๐๐
๒. มีความคิดกว้างหนาและริเริ่มสร้างสรรค์	๗๕.๕๑	๕๐.๕๐	๕๕.๕๐
๓. สนใจกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน	๗๗.๕๔	๑๐๐.๐๐	๕๓.๐๐
๔. มีบุคลิกลักษณะดีและเป็นกันเองกับนักเรียน	๖๔.๗๐	๕๔.๕๔	๕๕.๐๐
๕. สนใจนักเรียนและติดตามผลอยู่เสมอ	๗๕.๕๑	๘๑.๘๑	๓๕.๐๐
๖. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ	๗๖.๕๓	๑๐๐.๐๐	—
๗. มีสุขภาพอนามัยดีและอารมณ์ปรกติ	๖๖.๕๘	๗๒.๗๒	๓๕.๐๐
๘. ให้ความร่วมมือแก่คณาจารย์ เทศก	—	๕๕.๕๕	—
๙. อื่น ๆ (เช่น จัดทำแบบฝึกหัด, การทำอุปกรณ์การสอน)	๑๕.๑๒	๕๕.๕๕	๑๗.๐๐

จากตารางที่ ๗ จะเห็นว่า ในข้อที่เกี่ยวกับคุณนั้น ครูที่ผู้บริหารต้องการมากที่สุดคือ ครูที่มีความคิดกว้างหนา สร้างสรรค์และสนใจนักเรียนและติดตามผลอยู่เสมอ(ร้อยละ ๗๕.๕๑) ต้องการครูที่เนื้อหาแน่นบ้างและศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอเป็นอันดับรองลงมา(ร้อยละ ๗๖.๕๓) ครูที่คณาจารย์ เทศกต้องการมากที่สุดคือ ครูที่สนใจกิจกรรมการเรียนการสอนและศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ (ร้อยละ ๑๐๐) ต้องการครูที่มีความคิดกว้างหนาและริเริ่มสร้างสรรค์เป็นอันดับรองลงมา (ร้อยละ ๕๐.๕๐) สำหรับครูที่นักเรียนต้องการมากที่สุดคือ ครูที่มีความคิดกว้างหนาและริเริ่มสร้างสรรค์(ร้อยละ ๕๕.๕๐) ต้องการครูที่มีบุคลิกลักษณะดีและเป็นกันเองกับนักเรียน เป็นอันดับรองลงมา(ร้อยละ ๕๕.๐๐)

ตารางที่ ๘ ความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร หมวดวิชาภาษาไทย

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
ความมุ่งหมายของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย		
๑. วางไว้แจ่มแจ้งชัดเจนดี	๑.๘๐	ปานกลาง
๒. สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการมัธยมศึกษา	๑.๘๘	ปานกลาง
๓. ใ้เห็นแนวทางแก่ผู้สอนที่จะนำไปเขียนความมุ่งหมาย เชิงพฤติกรรมประกอบบทเรียน	๑.๖๕	ปานกลาง
๔. ใ้เห็นแนวทางแก่ผู้สอนที่จะเลือกวิธีสอนใดหลายวิธี	๑.๘๐	ปานกลาง
๕. ใ้เห็นแนวทางแก่ผู้สอนที่จะเลือกกิจกรรมใดสะดวก	๑.๘๘	ปานกลาง
๖. ใ้เห็นความสะดวกแก่ผู้สอนที่จะเลือกเนื้อหาเพิ่มเติม	๑.๘๕	ปานกลาง
๗. เหมาะสมกับสภาพการณ์และความต้องการ ของสังคมปัจจุบัน	๑.๕๕	น้อย

จากตารางที่ ๘ จะเห็นได้ว่า ครูสอนวิชาภาษาไทยเห็นว่า ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทยมีความเหมาะสมในระดับปานกลางในกรณีต่าง ๆ เช่น วางไว้แจ่มแจ้งชัดเจนดี สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการมัธยมศึกษา เป็นต้น แต่เห็นว่ามีความเหมาะสมน้อยกับสภาพการณ์และความต้องการของสังคมปัจจุบัน

ตารางที่ ๕ ความกึกเป็นของครูสอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการสอนให้บรรลุผลตามความมุ่งหมาย
ที่วางไว้

ความกึกเห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
การสอนจะบรรลุผลตามความมุ่งหมาย		
๑. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือ สื่อความหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็น ประโยชน์ในชีวิต	๒.๐๓	ปานกลาง
๒. เพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาไทยอันเป็นมรดก และวัฒนธรรมของชาติ เพื่อให้เกิดความภาค ภูมิใจที่จะดำรงรักษาไว้ตลอดไป	๒.๑๕	ปานกลาง
๓. เพื่อให้รู้จักใช้ภาษาเป็นเครื่องมือแสวงหา ความรู้และศึกษาค้นคว้าวิทยาการต่าง ๆ	๒.๓๕	มาก
๔. เพื่อปลูกฝังกานิยมที่ถูกคอง เพื่อเป็นแนวทาง ในการดำเนินชีวิตและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ภาษาไทย	๒.๑๘	ปานกลาง
๕. เพื่อให้ซาบซึ้งในศิลปะและสุนทรีย์ภาพของวรรณคดี ไทย อันเป็นทางที่จะส่งเสริมใหม่พัฒนาการและ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	๒.๐๘	ปานกลาง
๖. เพื่อให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดย ใช้ทักษะทางภาษา เพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลิน และสร้างนิสัยรักการอ่าน	๒.๑๘	ปานกลาง
๗. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเพื่อแสดงออกอย่างมี วิจรรณตามวิถีทางแห่งประชาธิปไตย	๒.๐๖	ปานกลาง

จากตารางที่ ๕ จะเห็นได้ว่า ครูสอนภาษาไทยส่วนมากเห็นว่า จะสอนใหม่บรรลุผลได้มากในความมุ่งหมายที่ว่า เพื่อให้รู้จักใช้ภาษาเป็น เครื่องมือแสวงหาความรู้และศึกษาค้นคว้าวิชาการต่าง ๆ และสอนใหม่บรรลุผลได้ในระดับปานกลาง ในความหมายที่ว่า เพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยเป็น เครื่องมือสื่อความหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ในชีวิต เพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาไทยอัน เป็นมรดกและวัฒนธรรมของชาติ เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจที่จะธำรงรักษาไว้ตลอดไป เพื่อปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้อง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตและมีเจตคติที่คัดต่อการเรียนภาษาไทย เพื่อให้ซาบซึ้งในศิลปะและสุนทรีย์ภาพของวรรณคดีไทย อันเป็นทางที่จะส่งเสริมให้มีพัฒนา-การและความศรัทธาเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยใช้ทักษะทางภาษา เพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลินและสร้างนิสัยรักการอ่าน และเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเพื่อแสดงออกอย่างมีวิจารณญาณตามวิถีทางแห่งประชาธิปไตย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐ ความถี่เห็นของครูสอนวิชาภาษาไทย เกี่ยวกับความเหมาะสมในค่านต่าง ๆ ของเนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย

ความถี่เห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
เนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย เหมาะสม		
๑. กับบุคลิกภาพและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน	๑.๘๔	ปานกลาง
๒. กับระดับชั้นในสถานความยากง่าย	๑.๕๐	ปานกลาง
๓. ที่จะนำไปใช้ เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	๑.๕๒	ปานกลาง
๔. กับสภาพการณ์และความต้องการของสังคมปัจจุบัน	๑.๘๑	ปานกลาง
๕. ที่จะใช้ เป็นพื้นฐานในการศึกษาค้นคว้าต่อไป	๒.๐๘	ปานกลาง
๖. ที่จะใช้ เป็นเครื่องมือในการศึกษา ค้นคว้าความรู้ ควมภาษาไทยจากแหล่งวิทยากรอื่น ๆ	๒.๑๐	ปานกลาง
๗. ที่จะใช้ เป็นแนวทางในการสร้างอุปกรณ์การสอน	๑.๘๕	ปานกลาง
๘. กับอัตราเวลาเรียนที่กำหนดไว้สำหรับรายวิชานั้น ๆ	๑.๕๐	น้อย
๙. กับรายวิชาที่กำหนดให้เป็นวิชาบังคับ ๑๒ หน่วยกิต	๒.๐๘	ปานกลาง
๑๐. กับรายวิชาที่กำหนดให้เป็นวิชาเลือกไม่เกิน ๑๖ หน่วยกิต	๒.๑๑	ปานกลาง

จากตารางที่ ๑๐ จะเห็นได้ว่า ครูสอนวิชาภาษาไทยมีความเห็นในระดับปานกลางว่า เนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทยมีความเหมาะสมในค่านต่าง ๆ เช่น มีความเหมาะสมกับบุคลิกภาพและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน แต่เห็นว่ามีความเหมาะสมน้อยกับอัตราเวลาเรียนที่กำหนดไว้สำหรับรายวิชานั้น ๆ

ตารางที่ ๑๑ ความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย
ที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
เนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย		
๑. สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย	๒.๐๖	ปานกลาง
๒. มีความรู้ใหม่ ๆ และบันเทิงใจ	๑.๘๐	ปานกลาง
๓. ส่งเสริมความรู้พื้นฐานทางภาษาไทยของยูเรเนียน	๑.๘๘	ปานกลาง
๔. ส่งเสริมพัฒนาการและความงอกงามของยูเรเนียน	๑.๘๑	ปานกลาง
๕. ส่งเสริมทักษะด้านการคิด การฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน	๒.๐๗	ปานกลาง
๖. ส่งเสริมการศึกษามหาวชิราลัย	๒.๐๕	ปานกลาง

จากตารางที่ ๑๑ จะเห็นได้ว่า ครูสอนวิชาภาษาไทยมีความเห็นในระดับปานกลางว่า
เนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทยสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร มีความรู้ใหม่ ๆ น่า
สนใจ บันเทิงใจและส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๒ ปัญหาซึ่งเกิดแก่ครูสอนวิชาภาษาไทย เนื่องจากการเรียนการสอนตามเนื้อหาของ
หลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. ครูไม่เข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตร หมวดวิชาภาษาไทย	๑.๘๓	ปานกลาง
๒. ครูไม่เข้าใจเนื้อหาของหลักสูตรหมวด วิชาภาษาไทย	๑.๘๑	ปานกลาง
๓. ครูไม่มีหนังสือและวัสดุประกอบหลักสูตร	๒.๑๐	ปานกลาง
๔. ครูไม่ได้รับการนิเทศเกี่ยวกับหลักสูตร และประมวลการสอน	๒.๕๖	มาก
๕. ครูไม่มีอุปกรณ์การสอน	๒.๐๐	ปานกลาง
๖. ครูสอนมากเกินไปจนไม่มีเวลาตรวจงาน และเอาใจใส่นักเรียนเท่าที่ควร	๒.๒๑	ปานกลาง
๗. ครูทำหน้าที่อย่างอื่น ๆ อื่นนอกจากการสอน	๒.๒๖	มาก

จากตารางที่ ๑๒ จะเห็นได้ว่า สิ่งที่ครูสอนวิชาภาษาไทยเห็นว่าเป็นปัญหามาก ได้แก่ ไม่ได้รับการนิเทศเกี่ยวกับหลักสูตรและประมวลการสอน และทำหน้าที่อื่นนอกเหนือจากการสอน ส่วนสิ่งที่ครูสอนวิชาภาษาไทยเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลางได้แก่ ไม่เข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตรและประมวลการสอน ไม่มีหนังสือ วัสดุประกอบหลักสูตรและอุปกรณ์ สอนมากเกินไปจนไม่มีเวลาตรวจงานและเอาใจใส่นักเรียนเท่าที่ควร

ตารางที่ ๑๓ ความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาไทย เกี่ยวกับแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้

ความคิดเห็น	คาเฉลี่ย	ความหมาย
แบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้		
๑. ให้ความสะดวกในการเรียนการสอน	๑.๘๗	ปานกลาง
๒. มีเนื้อหาเป็นที่พอใจของครูผู้สอน	๑.๗๑	น้อย
๓. เนื้อหาอ่านง่ายต่อไป		
๓.๑ การจัดหาอุปกรณ์ประกอบบทเรียน	๑.๖๓	น้อย
๓.๒ การจัดกิจกรรมประกอบบทเรียน	๑.๕๔	น้อย
๓.๓ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	๑.๘๕	ปานกลาง
๓.๔ เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเนื้อหาเพิ่มเติมได้	๑.๗๔	น้อย
๓.๕ เปิดโอกาสให้นักเรียนและครูผู้สอนวางแผนร่วมกันได้	๑.๘๑	ปานกลาง
๔. มีเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดไว้	๑.๗๖	ปานกลาง
๕. มีเนื้อหาน่าสนใจและทันสมัย	๑.๖๒	น้อย

จากตารางที่ ๑๓ จะเห็นได้ว่า ครูสอนวิชาภาษาไทยเห็นว่า แบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้ เนื้อหาอ่านง่ายมากในการจัดกิจกรรมประกอบบทเรียน ในการจัดอุปกรณ์ประกอบบทเรียน และในการเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเนื้อหาเพิ่มเติมได้ และเนื้อหาของบทเรียนไม่น่าสนใจ ไม่ทันสมัยและไม่น่าพอใจมากนัก ส่วนข้ออื่น ๆ นอกจากนั้น เช่น แบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้ ให้ความสะดวกในการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม เป็นต้น ครูสอนวิชาภาษาไทยเห็นว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๑๔ ความก่เห็นของครูสอนวิชาภาษาไทย เกี่ยวกับการเรียนการสอน ตามเนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย

ความก่เห็น	คาเฉลี่ย	ความหมาย
การสอนตามเนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย		
๑. ทำให้นักเรียนสนใจ	๒.๑๑	ปานกลาง
๒. ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	๒.๐๓	ปานกลาง
๓. ทำให้ได้ใ้ช้อุปกรณ์		
๓.๑ ประเภท Software	๑.๘๖	น้อย
๓.๒ ประเภท Hardware	๑.๓๘	น้อย

จากตารางที่ ๑๔ จะเห็นได้ว่า ครูสอนวิชาภาษาไทยเห็นว่า การเรียนการสอนตามเนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย ทำใ้ใช้ใ้ช้อุปกรณ์ทั้ง ๒ ประเภทน้อย และมีความเห็นว่า การเรียนการสอนตามเนื้อหาทำใ้ให้นักเรียนสนใจและมีส่วนร่วมในกิจกรรมในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยพัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ วิธีแก้ปัญหาของครูสอนวิชาภาษาไทย

วิธีแก้ปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. การปรึกษาระหว่างครูสอนวิชาภาษาไทยด้วยกัน	๒.๕๒	มาก
๒. ช่วยกันวางโครงการสอนและแผนการสอน และปฏิบัติการสอนร่วมกัน	๒.๕๑	มาก
๓. การปรึกษากับหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย	๑.๘๘	น้อย
๔. การร่วมมือกันจัดทำวัสดุอุปกรณ์การสอน	๒.๐๑	ปานกลาง
๕. การจัดกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ ร่วมกัน	๑.๘๗	ปานกลาง
๖. การช่วยกันค้นหาและรวบรวมเนื้อหาสำคัญ บางอย่างนอกเหนือจากเนื้อหาในหลักสูตร และประมวลการสอน	๑.๗๖	ปานกลาง
๗. การทำแผนปลิว (sheet) เนื้อหาวิชาที่จำเป็น	๑.๘๘	ปานกลาง

จากตารางที่ ๑๕ จะเห็นได้ว่า การแก้ปัญหาของครูสอนวิชาภาษาไทยส่วนมาก คือการปรึกษาระหว่างครูสอนวิชาภาษาไทยด้วยกัน และช่วยกันวางโครงการสอน แผนการสอนและปฏิบัติการสอนร่วมกัน การแก้ปัญหาที่ครูสอนวิชาภาษาไทยใช้ใน ระดับปานกลาง คือ การร่วมมือกันทำอุปกรณ์การสอน การจัดกิจกรรมพิเศษร่วมกัน การช่วยกันค้นหาและรวบรวมเนื้อหาสำคัญนอกเหนือจากหลักสูตรและประมวลการสอน และการทำแผนปลิว (sheet) เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่จำเป็น ส่วนการแก้ปัญหาที่ครูสอนวิชาภาษาไทยใช้น้อยคือ การปรึกษาระหว่างกับหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย

ตารางที่ ๑๖ วิธีสอนที่ครูสอนภาษาไทยใช้สอน ในกรณีนักเรียนมาก

วิธีสอน	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. การรวมห้องเรียนเข้าด้วยกัน	๑.๓๓	ปานกลาง
๒. การสอนเป็นคณะ (Team - Teaching)	๑.๕๓	ปานกลาง
๓. การสอนเป็นหน่วย (Unit Method)	๑.๘๖	ปานกลาง
๔. การจัดกิจกรรมพิเศษ เช่น ชุมนุมภาษาไทย	๑.๕๑	ปานกลาง
๕. การจัดศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center)	๑.๕๓	ปานกลาง
๖. การใช้บทเรียนสำเร็จรูป (Programmed Instruction)	๒.๑๕	ปานกลาง
๗. การจัดให้นักเรียนศึกษาคนเดียวเป็นรายบุคคล (Individual Study)	๑.๕๖	ปานกลาง

จากตารางที่ ๑๖ จะเห็นได้ว่า ครูสอนวิชาภาษาไทยใช้วิธีสอนตามรายการนี้ในระดับปานกลาง แต่ใช้สอนโดยการใช้แบบเรียนสำเร็จรูปและการจัดให้นักเรียนศึกษาคนเดียวเป็นรายบุคคล มีแนวโน้มสูงขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๗ ความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาไทย เกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. ครูได้ศึกษาวิธีวัดผลจากหนังสือคู่มือการวัดผล ของกรมวิชาการ	๒.๒๕	ปานกลาง
๒. ครูเข้าใจการตัด grade แจ่มแจ้ง	๒.๔๒	ปานกลาง
๓. ครูเกิดความยุ่งยากในการตัด grade เพราะ นักเรียนมาก	๑.๓๖	ปานกลาง
๔. ครูเห็นว่า การวัดผลแบบคิดเป็นร้อยละ มีประสิทธิภาพ	๒.๔๓	มาก
๕. ครูคิดว่า การวัดผลแบบตัด grade เป็น ๔ - ๓ - ๒ - ๑ - ๐ มีประสิทธิภาพ	๒.๐๑	ปานกลาง
๖. การวัดผลแบบตัด grade ให้ความยุติธรรมแก่นักเรียน	๑.๘๕	ปานกลาง
๗. การแบ่งคะแนนวัดผล เป็นกิจกรรมระหว่างภาคเรียน เป็นร้อยละ ๔๐ หรือ ๕๐ หรือ ๖๐ และการสอบปลาย ภาคเรียนเป็นร้อยละ ๖๐ หรือ ๕๐ หรือ ๔๐ ให้ความ ยุติธรรมแก่นักเรียน	๑.๘๕	ปานกลาง

จากตารางที่ ๑๗ จะเห็นได้ว่า ครูสอนวิชาภาษาไทยส่วนมากเห็นว่า การวัดผลแบบคิดเป็นร้อยละมีประสิทธิภาพมาก การวัดผลแบบตัด grade เป็นคะแนน ๔ ระดับ และการแบ่งคะแนนวัดผลกิจกรรมระหว่างภาคเรียนและคะแนนสอบปลายภาคเรียนร้อยละ ๔ : ๖, ๕ : ๕ หรือ ๖ : ๔ มีประสิทธิภาพและให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๑๘ ความต้องการของครูสอนวิชาภาษาไทย

ความต้องการ	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. กังวลใจจากผู้บริหาร	๒.๖๔	มาก
๒. การช่วยเหลือแนะนำจากศึกษานิเทศก์	๒.๕๕	มาก
๓. การช่วยเหลือแนะนำจากหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย	๒.๓๓	มาก
๔. การศึกษาเพิ่มเติม	๒.๕๘	มาก
๕. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องตัด grade	๒.๐๑	ปานกลาง
๖. การอบรมสัมมนาทางวิชาการ เป็นครั้งคราว	๒.๕๓	มาก

จากตารางที่ ๑๘ จะเห็นได้ว่า ครูสอนวิชาภาษาไทยต้องการเป็นอย่างมากในเรื่อง กังวลใจจากผู้บริหาร การช่วยเหลือแนะนำจากศึกษานิเทศก์และหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย การศึกษาเพิ่มเติมและการอบรมสัมมนาทางวิชาการ เป็นครั้งคราว แต่สิ่งที่ครูสอนวิชาภาษาไทยต้องการในระดับปานกลาง คือความรู้ความเข้าใจในเรื่องตัด grade

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ ความต้องการของครูสอนวิชาภาษาไทย เมื่อมีการอบรมสัมมนาทางวิชาการ เป็น
ครั้งคราว

ความต้องการ	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. การเพิ่มเติมเนื้อหาวิชา	๒.๒๒	มาก
๒. การแนะวิธีสอนใหม่ ๆ	๒.๘๔	มาก
๓. การแนะวิธีวัดผลและการประเมินผล	๒.๒๘	ปานกลาง
๔. การแนะวิธีและใช้อุปกรณ์การสอน	๒.๕๓	มาก
๕. การสาธิตการสอนเป็นครั้งคราว	๒.๕๗	มาก
๖. การแนะนำแบบเรียนและวัสดุประกอบหลักสูตร	๒.๖๖	มาก
๗. การแนะนำการจัดกิจกรรมพิเศษ	๒.๗๒	มาก

จากตารางที่ ๑๕ จะเห็นได้ว่า ครูสอนวิชาภาษาไทยมีความต้องการเป็นอย่างมากใน
ด้านต่าง ๆ เช่น การแนะวิธีสอนใหม่ ๆ การเพิ่มเติมเนื้อหาวิชา การแนะวิธีทำและใช้อุปกรณ์การ
สอน เป็นต้น แต่มีความต้องการในระดับปานกลางในการแนะนำแบบเรียนและวัสดุประกอบหลักสูตร

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๐ ความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาไทย เกี่ยวกับการปรับปรุง แก้ไข เปลี่ยนแปลงหลักสูตร

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. ครูครมีส่วนร่วมในการร่างและปรับปรุง แก้ไขหลักสูตร	๒.๕๓	มาก
๒. ในหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ หมวดวิชาภาษาไทย ควรปรับปรุงแก้ไข		
๒.๑ ความมุ่งหมายของหลักสูตร	๒.๓๑	มาก
๒.๒ เนื้อหาของหลักสูตร	๒.๔๓	มาก

จากตารางที่ ๒๐ จะเห็นได้ว่า ครูสอนวิชาภาษาไทยส่วนมากต้องการมีส่วนร่วมในการ
ร่างและปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร และมีความคิดเห็นเป็นส่วนมากกว่า ควรแก้ไขความมุ่งหมาย และ
เนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ วัสดุอุปกรณ์การสอนที่ครูสอนวิชาภาษาไทยต้องการ

วัสดุอุปกรณ์การสอน	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. แบบเรียนที่มีเนื้อหาถูกต้องสมบูรณ์	๒.๔๑	มาก
๒. หนังสือคู่มือครูที่มีเนื้อหาถูกต้องสมบูรณ์	๒.๕๐	มาก
๓. วัสดุประกอบหลักสูตร เช่นประมวลการสอน คู่มือแบบเรียน และเอกสารทางวิชาการ	๒.๕๗	มาก
๔. อุปกรณ์การสอน		
๔.๑ ประเภท Software	๒.๑๘	ปานกลาง
๔.๒ ประเภท Hardware	๒.๓๘	มาก

จากตารางที่ ๒๑ จะเห็นได้ว่า สิ่งที่ต้องการสอนวิชาภาษาไทยต้องการมาก คือ หนังสือคู่มือครูที่มีเนื้อหาถูกต้องสมบูรณ์ ต้องการวัสดุประกอบหลักสูตร รองลงมาและต้องการอุปกรณ์การสอนประเภท Software ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๒ ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับความมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร หมวดวิชา
ภาษาไทย

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. ความมุ่งหมายของหลักสูตร หมวดวิชาภาษาไทย วางไว้อย่าง เหมาะสมและรัดกุม	๒.๕๑	มาก
๒. เนื้อหาของหลักสูตร หมวดวิชาภาษาไทย		
๒.๑ เหมาะสมกับวุฒิภาวะและประสบการณ์เดิม ของผู้เรียน	๒.๒๓	ปานกลาง
๒.๒ ส่งเสริมทักษะด้านการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน	๒.๕๒	มาก
๒.๓ เหมาะสมที่นักเรียนจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	๒.๑๓	ปานกลาง
๒.๔ สามารถใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาขั้นสูงต่อไป	๒.๕๐	มาก
๒.๕ เหมาะสมกับสภาพการณ์และความต้องการของ สังคมปัจจุบัน	๑.๓๘	ปานกลาง

จากตารางที่ ๒๒ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่า ความมุ่งหมายของหลักสูตร
หมวดวิชาภาษาไทยวางไว้เหมาะสมและรัดกุมมาก ส่วนเนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย
มีความเหมาะสมมากในด้านการส่งเสริมทักษะต่าง ๆ และในด้านการนำไปใช้ เป็นพื้นฐานใน
การศึกษาระดับสูงต่อไป มีความเหมาะสมในระดับปานกลางกับวุฒิภาวะ ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
สภาพการณ์และความต้องการของสังคมปัจจุบัน

ตารางที่ ๒๓ ปัญหาของผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. ความยุ่งยากในการจัดครู เขาสอนตามระดับชั้นต่าง ๆ	๒.๖๐	มาก
๒. ความยุ่งยากในการจัดชั้นเรียน ในกรณีที่ มีนักเรียนมาก	๑.๕๒	ปานกลาง
๓. ความยุ่งยากในการจัดตารางสอน	๒.๒๔	ปานกลาง
๔. ความยุ่งยากอันเกิดจากครูสอนวิชาภาษาไทย	๑.๗๕	ปานกลาง
๕. โรงเรียนขาด		
๕.๑ ครูสอนวิชาภาษาไทย	๒.๔๔	มาก
๕.๒ อุปกรณ์การสอน	๒.๕๗	มาก
๕.๓ วัสดุประกอบหลักสูตร	๒.๕๐	มาก
๖. การจัดโรงเรียนเป็นกลุ่มมีประโยชน์	๒.๐๘	ปานกลาง

จากตารางที่ ๒๓ จะเห็นว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ผู้บริหารมากที่สุดคือโรงเรียนขาดอุปกรณ์การสอนและวัสดุประกอบหลักสูตร และปัญหาที่เกิดใน ระดับปานกลาง แตน้อยที่สุดในกลุ่มเก็บไว้ก็คือ ความยุ่งยากในการจัดชั้นเรียน ในกรณีที่นักเรียนมาก

ตารางที่ ๒๔ ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับปัญหาของครูสอนวิชาภาษาไทย

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. ครูไม่เข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตร หมวดวิชาภาษาไทย	๒.๖๔	มาก
๒. ครูไม่เข้าใจเนื้อหาของหลักสูตร หมวดวิชาภาษาไทย	๒.๓๕	มาก
๓. ครูไม่มีวัสดุประกอบหลักสูตร เช่น คู่มือครู คู่มือแบบเรียน ประมวลการสอน	๒.๘๐	มาก
๔. ครูไม่มีอุปกรณ์การสอน	๒.๖๒	มาก
๕. ครูไม่ได้รับการนิเทศเกี่ยวกับหลักสูตร และประมวลการสอน	๒.๘๖	มาก
๖. ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป จนไม่มีเวลาตรวจงาน และติดตามผล	๒.๕๔	มาก
๗. ครูทำหน้าที่อย่างอื่นอีก นอกจากการสอน	๒.๔๐	มาก
๘. ครูไม่เข้าใจวิธีวัดผลและประเมินผล	๒.๐๒	ปานกลาง

จากตารางที่ ๒๔ จะเห็นได้ว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นมากแก่ครูสอนวิชาภาษาไทย คือ การไม่ได้รับการนิเทศเกี่ยวกับหลักสูตรและประมวลการสอน ปัญหาอื่นที่เกิเกิดขึ้นมากเป็นอันดับรองลงมา และปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับปานกลาง คือการไม่เข้าใจวิธีวัดผลและประเมินผล

ตารางที่ ๒๕ ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. การวัดผลแบบคิดเป็นร้อยละมีประสิทธิภาพ	๒.๕๘	มาก
๒. การวัดผลแบบตัด grade เป็น ๔ ระดับมีประสิทธิภาพ	๒.๘๒	มาก
๓. การมีเจ้าหน้าที่วัดผลของโรงเรียนทำให้การวัดผลมีประสิทธิภาพ	๒.๖๗	มาก
๔. การตัด grade เป็น ๔ ระดับให้ความยุติธรรมแก่นักเรียน	๒.๖๓	มาก
๕. การแบ่งคะแนนวัดผลเป็นคะแนนกิจกรรมระหว่างภาคเรียนร้อยละ ๔๐ หรือ ๕๐ หรือ ๖๐ และคะแนนสอบปลายภาคเรียนร้อยละ ๖๐ หรือ ๕๐ หรือ ๔๐ ให้ความยุติธรรมแก่นักเรียน	๒.๕๔	มาก

จากตารางที่ ๒๕ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารเห็นว่า การวัดผลที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การตัด grade เป็น ๔ ระดับ และการวัดผลดังกล่าวให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนมากที่สุด จนการที่โรงเรียนมีเจ้าหน้าที่วัดผลโดยเฉพาะ ทำให้การวัดผลมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ตารางที่ ๒ ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับการนิเทศภายใน

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. ผู้บริหารในเขตพื้นที่เกษตรสอนวิชาภาษาไทย	๒.๒๒	ปานกลาง
๒. ครูสอนวิชาภาษาไทยต้องการใหม่พื้นที่เกี่ยวกับ		
๒.๑ เนื้อหาวิชา	๒.๖๔	มาก
๒.๒ วิธีสอน	๒.๕๘	มาก
๒.๓ การวัดผลและการประเมินผล	๒.๒๕	มาก
๒.๔ การจัดการเรียนการสอน	๒.๖๕	มาก
๒.๕ วัสดุประกอบหลักสูตร	๒.๐๒	ปานกลาง
๒.๖ อุปกรณ์การเรียน	๒.๑๕	ปานกลาง

จากตารางที่ ๒ จะเห็นได้ว่า ครูสอนวิชาภาษาไทยต้องการเป็นอย่างมาก ที่จะให้
 นิเทศเกี่ยวกับวิธีสอน การนิเทศเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเป็นอันดับรองลงมา ต้องการในระดับปานกลาง
 ที่จะให้พื้นที่เรื่องวัสดุประกอบหลักสูตรและอุปกรณ์การเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๗ ความต้องการของผู้บริหาร

ความต้องการ	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. แบบเรียนที่มีเนื้อหาถูกต้องสมบูรณ์	๒.๖๔	มาก
๒. คู่มือครูที่มีเนื้อหาถูกต้องสมบูรณ์	๒.๖๗	มาก
๓. วัสดุประกอบหลักสูตร เช่น ประมวลการ สอน คู่มือแบบเรียนและเอกสารทางวิชาการ	๒.๖๖	มาก
๔. วารสาร นิตยสารและหนังสืออ่านประกอบ	๒.๕๔	มาก
๕. อุปกรณ์การสอน เช่น วิทยุ โทรทัศน์	๒.๑๑	ปานกลาง

จากตารางที่ ๒๗ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารส่วนมากมีความต้องการมากในวัสดุประกอบการเรียนการสอนหรือสื่อการสอน แต่มีความต้องการอุปกรณ์การสอนบางประเภท เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับการร่างและแก้ไขปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตร

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการร่างและแก้ไขปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตร	๒.๒๕	มาก
๒. ในหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ หมวดวิชาภาษาไทย		
คำปรับปรุง		
๒.๑ ความมุ่งหมายของหลักสูตร	๒.๑๘	ปานกลาง
๒.๒ เนื้อหาของหลักสูตร	๑.๘๘	น้อย

จากตารางที่ ๕ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารส่วนมากมีความต้องการที่จะรวมร่างและแก้ไขปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตร มีความเห็นในระดับปานกลางที่จะปรับปรุงความมุ่งหมายของหลักสูตร และผู้บริหารส่วนน้อยที่เห็นว่าควรปรับปรุงเนื้อหา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ บทบาทของศึกษานิเทศก์ ในการสร้างหลักสูตรประกอบมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ หมวดวิชาภาษาไทย

บทบาท	ร้อยละ
๑. ขกรางเอง	๕.๐๕
๒. เป็นผู้ร่วมพิจารณา	๕.๐๕
๓. ตรวจทานแก้ไข	๑๘.๑๘
๔. ให้ความเห็นชอบ	๐
๕. จัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร	๑๘.๑๘
๖. นิเทศเกี่ยวกับหลักสูตรแก่ผู้บริหารและครู	๖๓.๖๓
๗. ไม่มีบทบาทอะไรเลย	๓๖.๓๖

จากตารางที่ ๕ จะเห็นได้ว่า ศึกษานิเทศก์หมวดวิชาภาษาไทยมีบทบาทมากในการนิเทศเกี่ยวกับหลักสูตรแก่ผู้บริหารและครู ศึกษานิเทศก์หมวดวิชาภาษาไทยที่ไม่มีบทบาทอะไรเลยมีจำนวนรองลงมา และไม่มีบทบาทในการให้ความเห็นชอบเลย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๐ ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของหลักสูตร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. โครงสร้างของหลักสูตรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีมีความเหมาะสม	๑.๕๓	ปานกลาง
๒. เนื้อหาของหลักสูตรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีมีความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ	๑.๘๓	ปานกลาง
๓. ศึกษานิเทศก์มีส่วนร่วมในการร่างและปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร	๒.๖๘	มาก
๔. ในหลักสูตรประโยคปริยัติศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี		
๔.๑ ความมุ่งหมายของหลักสูตร	๑.๘๖	ปานกลาง
๔.๒ เนื้อหาของหลักสูตร	๑.๗๕	ปานกลาง
๔.๓ จำนวนคาบของรายวิชาต่าง ๆ	๑.๘๒	ปานกลาง
๔.๔ ส่วนวนภาษาที่ใช้อยู่	๒.๑๑	ปานกลาง

จากตารางที่ ๓๐ จะเห็นได้ว่า ศึกษานิเทศก์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีมีความต้องการเป็น
อย่างมาก ในการมีส่วนร่วมร่าง ปรับปรุงแก้ไขและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ส่วนรายการอื่น ๆ
ศึกษานิเทศก์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีมีความต้องการในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๓๑ ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยารามเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาราม

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
ความมุ่งหมายของหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาราม		
๑. สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการมัธยมศึกษา	๒.๐๑	ปานกลาง
๒. ให้ความสะดวกแก่ผู้สอนที่จะเขียนเป็นความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม รมประกอบบทเรียน	๒.๑๓	ปานกลาง
๓. ใ้แนวทางแก่ผู้สอนที่จะเลือกวิธีสอนใดหลายวิธี	๒.๔๕	มาก
๔. ใ้แนวทางแก่ผู้สอนที่จะเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนใดสะดวก	๒.๑๐	ปานกลาง
๕. ใ้แนวทางแก่ผู้สอนที่จะเลือกอุปกรณ์การสอนใดอย่างสะดวก	๒.๑๗	ปานกลาง
๖. เหมาะสมกับสภาพการและความต้องการของสังคมปัจจุบัน	๑.๕๘	ปานกลาง

จากตารางที่ ๓๑ จะเห็นได้ว่า ศึกษานิเทศก์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยารามเห็นควยอย่างมากในข้อ
ที่ว่า ความมุ่งหมายของหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาราม ใ้แนวทางแก่ผู้สอนที่จะเลือกวิธีสอนใดหลาย-
วิธี ส่วนลักษณะพิเศษอื่น ๆ ของความมุ่งหมายของหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาราม เช่น สอดคล้องกับ
ความมุ่งหมายของการมัธยมศึกษา เป็นต้น ศึกษานิเทศก์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยารามมีความเห็นว่าเหมาะสม
ที่สุดในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๗๒ ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์หมวดวิชาภาษาไทย เกี่ยวกับการสอนของครูสอนภาษา
ไทยที่จะใหม่บรรลุผลตามความมุ่งหมายที่วางไว้

ความคิดเห็น	คะแนน	ความหมาย
การสอนจะบรรลุผลตามความมุ่งหมาย		
๑. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อความหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ในชีวิต	๑.๘๕	ปานกลาง
๒. เพื่อให้เห็นคุณค่าทางภาษาไทย อันเป็นวัฒนธรรมและมรดกของชาติ เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจที่จะธำรงรักษาไว้ตลอดไป	๑.๘๗	ปานกลาง
๓. เพื่อให้รู้จักใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้และศึกษาค้นคว้าวิชาการต่าง ๆ	๒.๒๑	ปานกลาง
๔. เพื่อปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้อง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย	๑.๕๘	ปานกลาง
๕. เพื่อให้ซาบซึ้งในศิลปะและสุนทรียภาพของวรรณคดีไทย อันเป็นทางที่จะส่งเสริมให้มีพัฒนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	๑.๖๗	ปานกลาง
๖. เพื่อให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยใช้ทักษะทางภาษา เพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลินและสร้างนิสัยรักการอ่าน	๒.๓๘	มาก
๗. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเพื่อแสดงออกอย่างมีวิจารณญาณตามวิถีทางแห่งประชาธิปไตย	๑.๕๗	น้อย

จากตารางที่ ๓๒ จะเห็นได้ว่า ความถี่ เห็นของศึกษานิเทศก์มหาวิทยาลัยภาษาไทย
เกี่ยวกับการสอนของครูสอนวิชาภาษาไทย แบ่งออกเป็น ๓ ระดับ คือ จะสอนใหม่บรรลุผลไ้มาก
ในข้อที่ว่า เพื่อให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยใช้เวลาว่างทางภาษา เพื่อให้ได้รับความ
เพลิดเพลินและสร้างนิสัยรักการอ่าน ส่วนที่เห็นว่าจะสอนโดยล้นเลย ได้แก่ความมุ่งหมายที่ว่า ให้
สามารถใช้ภาษาเพื่อแสดงออกอย่างมีวิจารณญาณตามวิถีทางแห่งประชาธิปไตย ส่วนความมุ่งหมาย
ข้ออื่น ๆ คงสอนใหม่บรรลุผลได้ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๓ ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย เกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทยที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
เนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย		
๑. สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร หมวดวิชาภาษาไทย	๒.๐๑	ปานกลาง
๒. มีความรู้ใหม่และยืดหยุ่นได้	๑.๙๙	ปานกลาง
๓. ส่งเสริมความรู้พื้นฐานทางภาษาไทย	๒.๑๓	ปานกลาง
๔. ส่งเสริมพัฒนาการและความ outgoing	๒.๑๔	ปานกลาง
๕. ส่งเสริมทักษะด้านการคิด การฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน	๑.๖๑	น้อย
๖. ส่งเสริมการที่ภาษาวิชาหมวดอื่น	๒.๑๖	ปานกลาง

จากตารางที่ ๓๓ จะเห็นได้ว่า ศึกษานิเทศก์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัยมีความคิดเห็น
เนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทยส่งเสริมทักษะด้านการคิด การฟัง การอ่าน การพูด และ
การเขียนน้อยมาก นอกจากนั้น เนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทยมีความเหมาะสมและส่งเสริม
พัฒนาการในด้านอื่น ๆ ในระดับปานกลาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๘ ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราภษาไทย เกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาของหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราภษาไทย

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
เนื้อหาของหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราภษาไทยเหมาะสม		
๑. กับวุฒิภาวะและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน	๑.๕๘	ปานกลาง
๒. กับระดับชั้นในสถานศึกษาภายนอก	๒.๕๗	มาก
๓. ที่จะนำไปใช้ เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	๑.๕๕	ปานกลาง
๔. กับสภาพการณ์และความต้องการของสังคมปัจจุบัน	๑.๘๓	ปานกลาง
๕. ที่จะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาขั้นสูงต่อไป	๒.๕๔	มาก
๖. ที่จะ เป็นเครื่องมือในการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ด้านภาษาไทยจากแหล่งวิทยากรอื่น ๆ	๒.๓๕	มาก
๗. ที่จะใช้เป็นแนวทางในการสร้างอุปกรณ์การสอน	๑.๓๐	น้อย
๘. กับอัตราเวลาเรียนที่กำหนดไว้สำหรับรายวิชานั้น ๆ	๑.๕๖	น้อย
๙. กับรายวิชาที่กำหนดให้เป็นวิชาบังคับ ๑๒ หน่วยกิต	๒.๕๖	มาก
๑๐. กับรายวิชาที่กำหนดให้เป็นวิชาเลือกไม่เกิน ๑๖ หน่วยกิต	๒.๐๐	ปานกลาง

จากตารางที่ ๓๘ จะเห็นได้ว่า ศึกษานิเทศก์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราภษาไทยเห็นว่า เนื้อหาของหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราภษาไทย เหมาะสมมากในสถานศึกษาภายนอก ด้านที่จะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาขั้นสูงต่อไป และในสถานที่จะใช้เป็นเครื่องมือศึกษาหาความรู้ แต่เหมาะสมน้อยมากในสถานอัตราเวลาเรียนและใช้เป็นแนวทางในการสร้างอุปกรณ์การสอน ซึ่อื่น ๆ นอกจากนั้นมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๓๕ ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์เกี่ยวกับแบบเรียนที่กระทรวงศึกษา-
ธิการกำหนดให้ใช้

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
แบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้		
๑. ให้ความสะดวกในการเรียนการสอน	๒.๑๕	ปานกลาง
๒. มีเนื้อหาเหมาะสมน่าสนใจและทันสมัย	๒.๐๕	ปานกลาง
๓. เนื้อหาอ่านง่ายเข้าใจ		
๓.๑ การจัดทำอุปกรณ์ประกอบการเรียน	๑.๕๘	ปานกลาง
๓.๒ การจัดกิจกรรมประกอบบทเรียน	๑.๘๐	ปานกลาง
๓.๓ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	๑.๓๕	น้อย
๓.๔ เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเนื้อหาเพิ่มเติมได้	๑.๖๓	น้อย
๓.๕ เปิดโอกาสให้นักเรียนและครูวางแผนการเรียนการสอนร่วมกันได้	๑.๕๕	น้อย
๔. มีเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดไว้	๑.๘๐	ปานกลาง

จากตารางที่ ๓๕ จะเห็นได้ว่า ศึกษานิเทศก์มีความคิดเห็นว่า แบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้ เปิดโอกาสเพียงส่วนน้อยในค่านักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม เลือกเนื้อหาเพิ่มเติมและวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับครู ชอติณ ๑ นอกจากนั้นมีความเหมาะสม ในระดับปานกลางในหลาย ๆ ด้าน เช่น ให้ความสะดวกในการเรียนการสอน เป็นต้น

ตารางที่ ๓๖ ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราภษาไทยเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. โรงเรียนมีความพร้อมในการใช้หลักสูตร	๑.๕๕	น้อย
๒. ปัญหาของศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร		
๒.๑ ศึกษานิเทศก์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราภษาไทยมีน้อย	๒.๓๕	มาก
๒.๒ ครูไม่เข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตร	๑.๘๑	ปานกลาง
๒.๓ ครูไม่เข้าใจเนื้อหาของหลักสูตร	๑.๘๘	น้อย
๒.๔ ครูสอนวิชาภาษาไทยมีน้อย ไม่พอเพียง	๑.๕๐	ปานกลาง
๒.๕ ครูไม่กระตือรือร้นในการใช้หลักสูตรใหม่	๑.๘๓	น้อย
๒.๖ ครูไม่มีอุปกรณ์การสอน	๑.๘๘	ปานกลาง
๒.๗ ครูไม่เข้าใจการตัด grade	๑.๘๐	ปานกลาง
๒.๘ ครูไม่มีวัสดุประกอบหลักสูตร	๒.๐๖	ปานกลาง
๒.๙ ครูกับศึกษานิเทศก์ไม่ประสานงานกัน	๑.๘๓	น้อย

จากตารางที่ ๓๖ จะเห็นได้ว่า ศึกษานิเทศก์มีความเห็นว่า โรงเรียนมีความพร้อมเพียงส่วนน้อยที่จะใช้หลักสูตร ส่วนปัญหาของศึกษานิเทศก์มี ๓ ระดับ คือ สิ่งที่ศึกษานิเทศก์เห็นว่าเป็นปัญหามาก ได้แก่ ศึกษานิเทศก์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราภษาไทยมีน้อย สิ่งที่ศึกษานิเทศก์เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่ ครูไม่เข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตร ครูสอนวิชาภาษาไทยมีน้อย ไม่พอเพียง ครูไม่มีอุปกรณ์การสอน ครูไม่เข้าใจการตัด grade และครูไม่มีวัสดุประกอบหลักสูตร และสิ่งที่ศึกษานิเทศก์เห็นว่าเป็นปัญหาน้อย ได้แก่ ครูไม่เข้าใจเนื้อหาของหลักสูตร ครูไม่กระตือรือร้นในการใช้หลักสูตรใหม่ และครูกับศึกษานิเทศก์ไม่ประสานงานกัน

ตารางที่ ๓๗) ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัยเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. การวัดผลที่มีประสิทธิภาพ คือ		
๑.๑ แบบคิดเป็นร้อยละ	๐.๕๐	น้อย
๑.๒ แบบตัด grade เป็น ๔ ระดับ	๒.๓๓	มาก
๒. การตัด grade เป็น ๔ ระดับให้ความยุติธรรมแก่นักเรียน	๒.๕๔	มาก
๓. การแบ่งคะแนนวัดผลเป็นคะแนนระหว่างภาคเรียน เป็นร้อยละ ๕๐ หรือ ๕๐ หรือ ๖๐ และคะแนนปลายภาคเรียนเป็นร้อยละ ๖๐ หรือ ๕๐ หรือ ๔๐		
๓.๑ ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ	๒.๕๓	มาก
๓.๒ ให้ความยุติธรรมแก่นักเรียน	๒.๕๓	มาก

จากตารางที่ ๓๗) จะเห็นได้ว่า ศึกษานิเทศก์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัยเห็นด้วยเป็นอย่างมากกว่า การวัดผลแบบตัด grade เป็น ๔ ระดับ มีประสิทธิภาพและให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนมาก และการแบ่งคะแนนเป็นคะแนนกิจกรรมระหว่างภาคเรียนร้อยละ ๕๐ หรือ ๕๐ หรือ ๖๐ และคะแนนสอบปลายภาคเรียนร้อยละ ๖๐ หรือ ๕๐ หรือ ๔๐ ก็ให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนและทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากเช่นกัน

ตารางที่ ๓๘ ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย

ความคิดเห็น	คาเฉลี่ย	ความหมาย
หลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย เหมาะสม		
๑. กับวัยและความพร้อมของนักเรียน	๑.๐๖	น้อย
๒. กับสภาพการณ์และความต้องการของสังคม ปัจจุบัน	๑.๑๓	น้อย
๓. กับพื้นฐานความรู้เดิมทางภาษาไทย		
๔. ที่จะใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป	๑.๘๑	ปานกลาง
๕. กับอัตราเวลาเรียนที่กำหนดไว้	๑.๗๖	ปานกลาง
๖. กับรายวิชาที่กำหนดให้เป็นวิชาบังคับ ๑๒ หน่วยกิต	๒.๐๕	ปานกลาง
๗. กับรายวิชาที่กำหนดให้เป็นวิชาเลือกไม่เกิน ๑๖ หน่วยกิต	๒.๑๕	ปานกลาง

จากตารางที่ ๓๘ จะเห็นได้ว่า นักเรียนมีความเห็นว่า หลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย มีความเหมาะสมในระดับปานกลางในค่านต่าง ๆ เช่น เหมาะสมกับอัตราเวลาเรียนและใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป และมีความเห็นว่าเหมาะสมน้อยกับวัยและความพร้อมของนักเรียนและกับสภาพการณ์และความต้องการของสังคมปัจจุบัน

ตารางที่ ๔๐ ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทยที่ช่วยพัฒนาการงาน
ต่างๆ

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
หลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย		
๑. ส่งเสริมทักษะด้านการคิด การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน	๑.๗๖	ปานกลาง
๒. ช่วยพัฒนาคนต่าง ๆ ตามความมุ่งหมาย		
๒.๑ เพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือ สื่อความหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และ เป็นประโยชน์ในชีวิต	๒.๕๑	มาก
๒.๒ เพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาไทยอันเป็น วัฒนธรรมและมรดกของชาติ เพื่อให้เกิด ความภาคภูมิใจที่จะธำรงรักษาไว้ตลอดไป	๒.๓๑	มาก
๒.๓ เพื่อให้รู้จักใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือแสวง หาความรู้และศึกษาค้นคว้าวิชาการต่าง ๆ	๑.๗๑	ปานกลาง
๒.๔ เพื่อปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้อง เพื่อเป็นแนว ทางการดำเนินชีวิตและมีเจตคติที่ดีต่อ การเรียนภาษาไทย	๑.๑๒	น้อย
๒.๕ เพื่อให้ชาวต่างชาติที่สนใจและสนใจศึกษาของ วรรณคดีไทย อันเป็นทางที่จะส่งเสริมให้ พัฒนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	๑.๒๑	น้อย

ตารางที่ ๔๐ (ต่อ)

	ความคิดเห็น	คาเฉลี่ย	ความหมาย
๒๖	เพื่อให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยใช้ทักษะทางภาษา เพื่อให้ได้รับความ เพลิดเพลินและสร้างนิสัยรักการอ่าน	๑.๗๓	ปานกลาง
๒๗	เพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทย เพื่อแสดงออก อย่างมีวิจารณญาณตามวิถีทางแห่งประชา- ธิปไตย	๑.๘๐	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔๐ จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรหมวดวิชา-
ภาษาไทยแบ่งออกเป็น ๓ ระดับ คือ เห็นด้วยเป็นอย่างมากที่หลักสูตรจะช่วยพัฒนาตามความมุ่งหมาย
เพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นประโยชน์ในชีวิตและเพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษา
ไทย เห็นด้วยในระดับปานกลางที่ความมุ่งหมายของหลักสูตรจะช่วยส่งเสริมทักษะ เป็นแนวทางที่จะ
ใช้ เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และมีความเห็นในระดับน้อยที่
ว่า ความมุ่งหมายของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย จะปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้อง และทำให้ซาบซึ้งใน
ศิลปะและสุนทรียภาพของวรรณคดีไทย

ตารางที่ ๔๑ คุณลักษณะของแบบเรียนที่นักเรียนต้องการ

คุณลักษณะของแบบเรียน	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. มีเนื้อหาถูกต้องทันสมัยและส่งเสริมสังคมไทย	๒.๒๕	มาก
๒. มีเนื้อหาสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันและส่งเสริมความคิด	๒.๓๓	มาก
๓. มีสาระน่าสนใจและมีภาพประกอบชัดเจน	๒.๕๖	มาก
๔. ใช้ภาษาเข้าใจง่าย ไม่สับสน วากวน	๒.๖๓	มาก
๕. มีตัวอักษรสวยงาม ชัดเจน	๑.๘๗	ปานกลาง
๖. จัดรูปเล่มได้คือ เหมาะสม	๑.๗๖	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔๑ จะเห็นได้ว่า นักเรียนต้องการเป็นอย่างมากในเรื่องแบบเรียนที่มีเนื้อหาถูกต้องทันสมัย ส่งเสริมสังคมไทย สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันและส่งเสริมความคิด มีสาระน่าสนใจและมีภาพประกอบชัดเจน ใช้ภาษาเข้าใจง่าย ไม่สับสน วากวน และนักเรียนมีความต้องการในระดับปานกลางในกรณีรูปเล่มและการใช้ตัวอักษร

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๒ ความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

ความต้องการ	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. ครูสอนวิชาภาษาไทยที่มีความสามารถ	๒.๓๕	มาก
๒. เอกสารทางวิชาการ	๒.๕๕	มาก
๓. แผนปลิว (sheet) ประกอบวิชาที่เรียน	๑.๓๕	ปานกลาง
๔. กิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่น่าเบื่อ	๒.๒๒	มาก
๕. วิธีสอนใหม่ ๆ	๒.๒๕	มาก
๖. การชี้แจงความมุ่งหมายและเนื้อหาของแต่ละวิชาก่อนการเรียน	๒.๓๕	มาก
๗. การนำเหตุการณ์ปัจจุบันมาเกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอน	๒.๔๑	มาก
๘. การใหญ่เรียนแสดงความคิดเห็นบาง	๒.๓๕	มาก

จากตารางที่ ๔๒ จะเห็นได้ว่า นักเรียนมีความต้องการมากในเรื่อง ครูสอนวิชาภาษาไทยที่มีความสามารถ เอกสารทางวิชาการ กิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่น่าเบื่อ วิธีสอนใหม่ ๆ การชี้แจงความมุ่งหมายและเนื้อหาของแต่ละวิชาก่อนการเรียน การนำเหตุการณ์ปัจจุบันมาเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน และการใหญ่เรียนแสดงความคิดเห็นบาง และมีความต้องการในระดับปานกลางในตำแนปลิว (sheet) ประกอบวิชาที่เรียน

ตารางที่ ๔๓ วิธีสอนของครูสอนวิชาภาษาไทยที่นักเรียนต้องการ

วิธีสอน	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. การบรรยาย	๒.๒๓	ปานกลาง
๒. การอภิปรายเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล	๑.๘๘	น้อย
๓. การมอบหมายงานกลุ่มหรือรายบุคคล	๑.๕๓	น้อย
๔. การวางแผนการเรียนการสอนรวมกัน	๒.๓๑	มาก
๕. การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น โต้ว่าที่	๒.๒๗	มาก
๖. การใช้อุปกรณ์การสอน		
- ประเภท Software	๑.๗๘	ปานกลาง
- ประเภท Hardware	๑.๘๘	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔๓ จะเห็นได้ว่า นักเรียนต้องการเป็นอย่างมากในการสอนแบบการวางแผนรวมกัน และแบบการจัดกิจกรรม เช่น การโต้ว่าที่ ต้องการในระดับปานกลางในการสอนแบบบรรยาย และการสอนโดยใช้อุปกรณ์ทั้ง ๒ ประเภท และต้องการน้อยในการสอนแบบอภิปรายและมอบหมายงานให้เป็นกลุ่มหรือรายบุคคล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๔. ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. การวัดผลที่มีประสิทธิภาพ		
— แบบคิดเป็นร้อยละ	๒.๓๕	มาก
— แบบตัด grade เป็น ๔ ระดับ	๒.๑๐	ปานกลาง
๒. การตัด grade เป็น ๔ ระดับให้ความยุติธรรมแก่นักเรียน	๑.๘๕	ปานกลาง
๓. การแบ่งคะแนนวัดผลเป็นคะแนนกิจกรรมระหว่างภาคเรียนร้อยละ ๕๐ หรือ ๕๐ หรือ ๖๐ และเป็นคะแนนสอบปลายภาคเรียนร้อยละ ๖๐ หรือ ๕๐ หรือ ๔๐		
๓.๑ ให้ความยุติธรรมแก่นักเรียน	๑.๕๑	ปานกลาง
๓.๒ ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ	๑.๖๕	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔๔ จะเห็นได้ว่า นักเรียนเห็นว่าการวัดผลที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดคือ แบบคิดเป็นร้อยละ การวัดผลแบบตัด grade เป็น ๔ ระดับมีความเหมาะสมระดับปานกลาง ทั้งในด้านให้ความยุติธรรมและด้านทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ ๔๕ ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการแก้ไข เปลี่ยนแปลงและปรับปรุงหลักสูตร

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๑. ควรมีส่วนร่วมในการแก้ไข เปลี่ยนแปลง และปรับปรุงหลักสูตร	๒.๓๘	มาก
๒. ในหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ หมวดวิชาภาษาไทย ควรปรับปรุง		
๒.๑ ความมุ่งหมายของหลักสูตร	๒.๒๕	มาก
๒.๒ เนื้อหาของหลักสูตร	๒.๒๗	มาก
๒.๓ จำนวนคาบหรือชั่วโมงของรายวิชา	๑.๕๔	ปานกลาง
๒.๔ เนื้อหาวิชาของแต่ละรายวิชา	๒.๒๒	มาก

จากตารางที่ ๔๕ จะเห็นได้ว่า นักเรียนมีความต้องการในระดับปานกลางในการเปลี่ยนแปลงจำนวนคาบหรือชั่วโมงของรายวิชา และมีความต้องการเป็นอย่างมากในการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไข เปลี่ยนแปลงหลักสูตร ทั้งในด้านความมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร และ เนื้อหาของแต่ละรายวิชา

ความคิดเห็น ความต้องการและข้อเสนอแนะทั่วไป

ตามที่ผู้วิจัย ได้สร้างแบบทดสอบแบบปลายเปิด (Open end) เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็น เสนอความต้องการและข้อเสนอแนะทั่วไปนั้น คุรุสอนวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และนักเรียน ได้ตอบแบบสอบถามซึ่งมีสิ่งที่น่าสนใจพอสรุปได้ ดังนี้

๑. ความมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย

ความมุ่งหมายของหลักสูตร ยังไม่มีปัญหามากนัก เพราะเพิ่งเข้ามาเพียง ๑ ภาคเรียน

เท่านั้น

ข้อเสนอแนะ ควรเขียนความมุ่งหมายของหลักสูตรให้ชัดเจนแจ่มแจ้ง ใ้ภาษาต่างๆ พอที่จะเข้าใจกันได้ทั่วไป

เนื้อหาของหลักสูตร ผู้ตอบแบบสอบถามได้ เสนอที่จะให้เพิ่มเนื้อหาต่อไปนี้

๑.๑ วิชาเลือก

๑. ศิลปะการละคร
๒. ศิลปะการพูด
๓. วรรณกรรมร่วมสมัย
๔. ภาษากฎหมาย
๕. สุนทรพจน์หรือคำกล่าวของบุคคลสำคัญ

๑.๒ การใ้ษาภาษาและหลักภาษาไทย

๑. หลักการเขียนและการเลือกคำ เขาประโยค
๒. หลักการออกเสียง
๓. หลักการผันอักษร
๔. ราชศัพท์ใหม่ ๆ
๕. ถ้อยคำสำนวน
๖. หลักการไ้ษพนานุกรม

๑.๓ วรรณคดี

๑. วรรณกรรมของ นายผี, นิมิตร ภูมิถาวร, จิตร ภูมิศักดิ์, อังคาร กัลยาณพงศ์
จาง แฉ่ง และสุวัฒน์ วรกิจก
๒. นิตราชากรัต
๓. วาสินี (ภากบนสวรรค์)
๔. ทีโคปเทศ
๕. กนกนกร
๖. ยูธนะสมบัติ

ขอเสนอแนะ

๑. ควรเรียนวรรณคดีเฉพาะเรื่อง ถ้าเรียนหลายเรื่อง มักสับสน ไม่ได้รับอรรถรส
ของวรรณคดีเท่าที่ควร
๒. เนื้อหาของหลักสูตร ควรมีภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี
๒. แบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้ ผู้สอนแบบสอบถามเสนอให้คัดเรื่อง
ต่อไป

๒.๑ การใช้ภาษาและหลักภาษาไทย

๑. คำพาลี - สันสกฤต
๒. การก พจน มาลา วาจก
๓. คำมูลกัประสม
๔. ชนิดของประโยก
๕. วากยสัมพันธ์

๒.๒ วรรณคดี

๑. กาพย์เหเรือ
๒. บทพากยรามเกียรติ์
๓. ลีธีเอาอย่าง

๔. เทียว เมืองอุทอง
๕. พระราชดำรัส
๖. พระราชวิจารณ์
๗. ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก
๓. อุปกรณ์การสอน ปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องจากอุปกรณ์การสอน มีดังนี้
  - ๔.๑ อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาไทยมีน้อย
  - ๔.๒ ครูสอนวิชาภาษาไทยบางส่วน มักไม่รวมมือกันที่อุปกรณ์
  - ๔.๓ โรงเรียนไม่สนับสนุนการซื้อและการใช้อุปกรณ์

ข้อเสนอแนะ

๑. โรงเรียนควรสนับสนุนการจัดการและการใช้อุปกรณ์
๒. ผู้บริหารหรือศึกษานิเทศก์ควรแนะนำการทำวัสดุอุปกรณ์ง่าย ๆ
  ๔. การวัดและการประเมินผล
    - ๕.๑ การวัดผลขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ผู้เรียนมัก พง เล็ง ไปยังตัวครุมากกว่าวิชาการ
    - ๕.๒ นักเรียนเกรงว่าจะไม่ได้รับความยุติธรรมในการตัด grade ให้คะแนน
    - ๕.๓ นักเรียนคิดว่า การวัดผลแบบคิดเป็นร้อยละจะให้ความยุติธรรมและเป็นการวัดความสามารถของนักเรียนอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

๑. ครูควรให้ความยุติธรรมในการตัด grade ให้คะแนน
๒. ครูไม่ควรใช้อารมณ์ในการตัด grade ให้คะแนน
  ๕. ปัญหาอื่น ๆ
    - ๖.๑ โรงเรียนไม่สนับสนุนครูสอนวิชาภาษาไทยเท่าที่ควร
    - ๖.๒ ครูไม่รวมมือกันหรือปรึกษาหารือกัน ต่างคนต่างสอน
    - ๖.๓ ครูสอนวิชาภาษาไทยมักจะไม่ได้รับการอบรมสัมมนา
    - ๖.๔ ไม่มีแบบเรียนที่มีมาตรฐานและน่าเชื่อถือ

ขอเสนอแนะ

๑. ราคาหนังสือควรถูกลงบ้าง
๒. แต่ละปี ควรเปลี่ยนครูสอนวิชาภาษาไทยหมุนเวียนกันสอนทุกระดับชั้น
๓. ควรสนับสนุนนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเก่งเป็นพิเศษ อาจโดยการชมเชยหรือให้รางวัล
๔. ผู้ที่จะเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ต้องสอบวิชาภาษาไทยได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ หรือมีคะแนนอยู่ในระดับ ๒ ขึ้นไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย